

den ærede Minister i den Henseende forrige Gang fremkom med, om en Forøgelse af 12 Kredse, endogaa for lidt; jeg tror, at man maa komme til en Forøgelse af 16 og vel endnu flere Kredse, hvis man skal gennemføre Valgloven paa den Maade, det skete i 1849; men nu vil man vel sige, at det dog er altfor galt for vort lille Land, at forøge Kredsenes Antal saa meget, og det ærede Medlem for Bræstrup (Aalborg) frygtede jo endogaa, at vi ved en Forøgelse af fire Kredse kom ind paa en Glidebane, om hvilken han ikke vidste, hvor den vilde ende. Jeg tror, at det ærede Medlem oversaa, at han selv var midt inde paa en Glidebane, som virkelig har sine meget store og betænkelige Farer; thi hvad er det, vi i denne Henseende have gjort fra det Dieblit, da vi første Gang fik Forslag til en Grundlov bragt ind her i denne Sal? Det er dette, bestandig at forhindre, at Folkethingets Medlemsantal forøges, men samtidig stadig uden Betænkelighed at forøge Landstingets Medlemstal. Dengang Grundlovsforslaget kom ind her i Salen, da var det saaledes, saa vidt jeg huffer, at Landstingets Medlemmers Antal skulde være 30 og Folkethingets skulde være 90 eller tre Gange saa mange; ja, Antallet maatte endog blive over 100, da Medlemmernes Antal skulde beregnes efter Valgkredse paa 12,000 Indvaanere; men begge Dele bleve forandrede saaledes i den endelige Grundlov, at det Folketal, hvorefter Kredsenes Størrelse skulde beregnes, sattes til 14,000, og Landstingets Medlemstal blev sat til over 50. I 1866 gik man videre paa den samme Vej; man forhøjede da Tallet for Valgkredsen til 16,000, og samtidig forøgede man Landstingets Medlemstal til 66; altsaa, man er paa en Glidebane, hvorved man atter og atter forøger Landstingets Medlemsantal og derimod atter og atter hindrer Folkethingets Medlemsantal i at stige. Jeg ønsker virkelig ikke, at vi skulle fortsætte paa denne Glidebane, og jeg vil derom sige som det ærede Medlem, at vi, hvis vi blive ved dermed, ikke kunne vide, hvor det skal ende. Jeg vilde netop af dette Hensyn meget ønske, at Folkethinget lagde Vægt paa den Bestemmelse i Grundloven, at dets Medlemstal skal vore, efterhaanden som Folketallet voger; og i et omtrentligt Forhold af 1 Medlem for hver 16,000 Indbyggere. Vi skulle søge vor Styrke deri, ikke blot for saa vidt vi da lettere kunne have vor Stilling lige over for det andet Thing, men ogsaa for saa vidt vi da havde en nærmere Tilslutning til vore Bølgere, og det er dog i Virkeligheden det, der skal give os vor Styrke, at vi skal som et sandt og klart Udtryk for den almindelige Bælgerbefolkning her i Landet. Dette kan ske i des større Grad, jo mindre Valgkredsenes ere, jo flere Talsmænd Bælgerne kunne sende herind, og det er derfor naturligt, at der er lagt Vægt paa disse Bestemmelser i en Grundlov, som f. Ex. tillige bestemte Omvalg hvert tredje Aar. Sigt skulde

vi ikke søge at rokke ved, men tværtimod netop at holde paa som et af vore bedste Betryggelsesmidler. Jeg behøver ikke at minde om, at der jo endogaa har været gjort Forsøg paa at ville danne et Slags parlamentarisk Flextal ved at sammenlægge Antallet af Stemmerne i det andet Thing med Antallet af Stemmerne i dette Thing, som om vi allerede havde en Grundlov, hvorefter den endelige Afgørelse skulde træffes, ikke af hvert Thing for sig, men derimod f. Ex. i et Hjellesudvalg eller noget Saadant. Dette er heldigvis ikke Tilfældet, og jeg haaber, det aldrig skal blive det; men det vidner dog om, hvad man kan bruge en saadan Forøgelse af Landstingets Medlemstal til, naar den gaar jævnsides med en stadig Indskrænkning af eller Fastholden af Folkethingets Medlemsantal. Der er jo for Øvrigt ogsaa allerede i Grundloven fastsat enkelte Tilfælde, hvor Landsting og Folkething skulle træde sammen til en forenet Rigsdag, ganske vist kun i sjældne Tilfælde, men Tilfælde af ikke ringe Betydning, og her gjaelder det da i Virkeligheden om, at Folkethinget har et anseeligt Medlemsantal lige over for det andet Thing. Man indvender ogsaa, at et forøget Medlemstal vilde forhøje Rigsdagens Kostbarhed og forlænge dens Forhandlinger osv., ja, den Slags Anker og Bestyldninger ere vi jo vant til at høre, men jeg tror, det er af den Slags, Folkethinget ganske roligt kan sætte sig ud over; hvor det gjaelder saa store Spørgsmaal som de her omhandlede, der er Sigt af ganske underordnet og forvindende Natur; vi have jo ogsaa set, at hver Gang der har været Tale om en Forøgelse af Landstingets Medlemsantal, har man aldrig været betænkelig ved, at Besøftningen vilde stige og Forhandlingerne forlænges; da forstumme alle saadanne Indvendinger, og hvorfor skulde da vi frygte dem? Endelig har det ærede Medlem her i min Nærhed (Bajer) beraabt sig paa Erfaringen fra andre Lande, idet det der viste sig, at man søgte at fastslaa et bestemt Tal, eller at man i al Fald ikke havde en større Repræsentation, end Tilfældet var hos os nu for Liden. Hvad nu saadanne Lande som Peru og Chile angaa, da skal jeg ikke opholde mig derved; jeg tror ikke, at vi kunne hente Besvarelse derfra for vore Tilstande, og selv de nordamerikanske Fristater, der ellers saa ofte paaberaabes, have i den her omhandlede Henseende saa ganske særlige Forhold, at der maatte ikke er noget Land i Verden, hvor der er saadanne Forhold, for Exempel med Hensyn til Tilværet ved Indvandring andetstedsfra. Nei, det ærede Medlem havde gjort rettere i at søge hen til et os nærmere liggende Land, Norge, som i saa mange Henseender er beslægtet med os, og hvis Indbyggertal er mindre end vort, medens Repræsentanternes Antal er større, nemlig 111. Man vil maatte sige, at de ere delte i 2 Kamre, men det er ikke Tilfældet; thi det er kun ved enkelte Leiligheder, at de ere